

בְּמַאי גּוֹלָה

תסריט קצר

1. חוץ. רחבת הכניסה לסינמטק. לילה

ברחבת הכניסה המוארת והמקושטת בכרזות פסטיבל הסרטים עומדת **כתבת טלוויזיה**, 33, נאה, נוקשה בהופעתה, פוני ישר, מוקפדת בלבושה ומדברת למצלמה. לאורך דבריה ובמשך כל הסצנה חולפים מאחוריה אנשים היוצאים ונכנסים, ועוברים כל העת בדיקות בטחוניות.

כתבת

ערב טוב, ובכן יום חג הוא היום בפסטיבל המארח את
הבמאי הקוֹזְבֵּטְצ'קוֹב * הגולה בפאריס (מביטה בכרטיס
ומשתדלת לקרוא נכון) סְרָחֶרְשֶׁקְנֶגֶן קוֹחְגֶשְׁחֶקְצ'לֶקְרוֹב*,
(מכחכחת בגרונה וממשיכה), שכבר נמצאת לידי, ולידו
המתורגמנית, הגברת סוֹזֵט סִיטְרוֹן-לימון, ערב טוב

השוט נפתח ועכשיו רואים שליד הכתבת עומדת המתורגמנית **סוזט סיטרון-לימון**, 44, ממושקפת, שיערה פזור וסתור, לבושה באופן בלתי-מעודכן בעליל, מדברת לאט ובהשתדלות יתר צרפתית ועברית בקול דק ובמבטא צרפתי כבד. לידה עומד **סרחרשקנגן קוחגשחקצ'לקרוב**, 55, אדם מאוד גדול מימדים, עם שפם גדול ושפעת תלתלים פרוצים על ראשו. מדבר רק קוזבגטנית, שפה שאף אחד לא מכיר, ויודע רק מילים ספורות בצרפתית, בעיקר שמות של מאפים – באגט, קרואסון, בריוש, מקרון, קרפ וכדומה. סיטרון-לימון פונה לקוחגשחקצ'ליקרוב, המקפץ קימעא במקומו.

* הן שם המדינה והן שמו של הבמאי ישובשו תדיר על ידי הדוברים ואף פעם לא ייאמרו אותו דבר.

סיטרון-לימון

(בצרפתית) ערב טוב, אדוני

קוחגשחקצ'לקרוב

סְרָחֶרְשֶׁקְנֶגֶן קוֹחְגֶשְׁחֶקְצ'לֶקְרוֹב חוֹטְרָאס מְחָאֶרְטִינְגֶלְן

בכתוביות התרגום כתוב:

אני חייב לעשות פיפי דחוף

סיטרון-לימון

הוא כמובן שמח היות בארץ כאורח של הפסטיבל, אבל אני חייבת לציין שהתברר לי שמר קוֹחְגֶשְׁחֶקְצ'לֶקְרוֹב אינו דובר שום שפה מלבד קוֹזְבֵּטְצ'קוֹב, ומאחר שבפריס הוא עובד בתור עוזר לאופה הרי שכל הצרפתית שלו מתמצה בְּבֶאֱגֵט, קְרוֹאֶסוֹן, בְּרִיּוֹשׁ, מְקְרוֹן, קְרָפּ וכדומה

קוחגשחקצ'ליקרוב שמח לשמוע מלים מוכרות וחוזר אחריהן בשמחה

קוחגשחקצ'לקרוב

ווי, באגט, קרואסון, בריוש, מקרון, קרפ, סוזט

סיטרון-לימון

אך למרות המכשול הקטן הזה אני אשתדל לתרגם את דבריו במדויק ככל האפשר, לפחות ברוחם, עד שיגיע

המתורגמן מְקַבְּלִיגְזִית, שנמסר לי שהוא כבר בדרך

כתבת

תשאלו אותו, אם כך, האם ממקום גלותו בפריס הוא מתגעגע לארץ מולדתו והאם הוא חושב שהוא אי פעם יחזור אליה?

סיטרון-לימון

(פונה לקוחגשקצ'לקרוב בצרפתית) האם ממקום גלותך בפריס אתה מתגעגע לארץ מולדתך והאם אתה חושב שתזכה אי פעם לחזור אליה?

קוחגשקצ'לקרוב

סי, סי, באגט, קרואסון, בריוש, אָמֶמְחֶלְטוּ סְרָצ'חֶרְנָג קְאָרְבִייל חוּטְרָאס קְאָמְחֶלְאָן גוֹנְגִי פּוֹקוּלוּמוֹחֶרְטִי קוּלִי קְבִישְצִיגִיאָנְג גוֹנְגִי גוֹנְגִי

בכתוביות התרגום כתוב:

סליחה גברת, אבל אם אני לא עושה פיפי תוך דקה אני מתפוצץ.

סיטרון-לימון

כן, כן, למרות שהוא מאוד אוהב קרואסון ובאגט, הוא בכל זאת מאוד מתגעגע למולדת שלו, בגלל ששם הוא נולד, והוא מקווה שהוא יוכל עוד בחייו לחזור לארצו, אחרי שהמצב שם ישתפר

קוחגשקצ'לקרוב תופס את מבושיו, מסתובב ואץ רץ לעבר הכניסה, כשגברת סיטרון-לימון ממחרת אחריו. הכתבת סוגרת בתוך כך את השידור.

כתבת

ובכן, זה היה אורח הפסטיבל הבמאי הקוזבגטאני סרחרשקנגן קוחגשקצ'לקרוב (נתקעת, מכחכת בגרונה, ולבסוף יורקת מוֹחֶטָה עצומה הצידה ואז ממשיכה) הממהר לערב ההוקרה המיוחד לכבודו.

2. פנים. אולם בסינמטק. לילה

על הבמה מצד ימין עומד בחצי תפנית לכיוון הקהל שולחן ארוך עם מפה לבנה ועליה סידור פרחים המסתיר חלק מארבעת הישובים מאחורי השולחן. על השולחן סטנד קטן עם מיקרופון תקוע בתוכו שמועבר מיד ליד בכל פעם שמישהו מהישובים צריך לדבר. הישובים מאחורי השולחן הם הבמאי קוחגשקצ'לקרוב, המחייך מדי פעם במבוכה אל הישובים לצדו. מצידו האחד יושב יועץ השרה, **אבי לחמן-פטישי**, 28, צעיר נמרץ בחולצה לבנה ועניבה. מצד שני ישובים לידו המתורגמנית סיטרון-לימון ולצידה ההיסטוריון דוקטור **אלחנן כהן-מְקַבְּרִייד**, 48, פרופסור מפוזר בכל המובנים, דתי, עם כיפה סרוגה סגולה גדולה שכל הזמן נופלת לו והוא מסדר אותה, וגם מארגן מחדש כל הזמן את צרור הניירות המונח לפניו. לצווארו תלויים משקפי קריאה, שהוא מתקשה

להחליט מתי לשים אותם על אפו ועיניו ומתי לא. ממולם מהצד השני של הבמה ניצב בפני מיקרופון עומד **מנחה הערב** 24, צעיר אופנתי בעל קול ערב, שאין לו מושג על מה הוא מדבר, ומנסה להיאחז ולהיבנות מהכרטיסיות שהוא אוחז בידו.

מנחה הערב

הקולנוע של קוֹחֶצֶ' לִיקוֹבְסְקִי מאופיין בשאיפה לחופש, בכמיהה לחרות, שנובעים הן מתולדות חייו הפרטיים, כאמן יוצר תחת שלטון רודני, שאף הביאו אותו, כפי שכולנו יודעים) לְגִלוֹת כְּפִיָּה בפאריז (עוצר רגע, מביט שוב בכרטיס, מתקן עצמו) סליחה, לְגִלוֹת כְּפִיָּה בפאריז עיר האורות, אליה הגיע מחשכת הרודנות שנכפתה על העם הקוֹסְבֶּרְטְקִי העתיק, שלמרות מאבקו ההירואי רב-השנים להשגת עצמאות, טרם זכה בחירותו, כפי שיסביר לנו המומחה העולמי לסכסוכים אתניים מעבר להרי אוֹרְל, דוקטור אלחנן כהן-מקברייד. בבקשה.

מסובי השולחן מעבירים במקביל את סידור הפרחים מכהן-מקברייד ואת המיקרופון אל כהן-מקברייד, המסיר בינתיים ומרכיב חליפות את משקפיו, מחטט בכתביו, קם ממקומו, מושך את המיקרופון כלפי מעלה, אלא שהחוט המשך מפיל את סידור הפרחים מן השולחן, והמיקרופון עצמו אף אל הבמה לרגלי המנחה. ועוזר השרה ממחר להרים ולסדר את סידור הפרחים, ואילו המנחה מרים את המיקרופון ואץ ומחבר אותו לחוט החשמל ומוסר אותו לכהן-מקברייד, וזה ומתחיל לדבר בשטף, הנעצר כל הזמן לחיטוט בניירות, להרכבת והסרת משקפי-הקריאה וכן להתקנה חוזרת ונשנית של הכיפה הנשמטת ללא הרף מראשו. כהן-מקברייד מדבר במבטא אמריקני כבד עד כדי אי יכולת להבין מה הוא אומר והוא גם מבלבל כל הזמן שמות עמים ומקומות וכיוצא, כך שאי אפשר להבין כלום מדבריו, אלא מתרגומם המופיע בתחתית המסך.

כהן-מקברייד

ובכן, לא, זה כלל לא נכון בכלל. כולם טועים את זה. הקוֹבְסְקִי סְטֵנְגִים בהחלט כן זכו לעצמאות, ממש לפני מלחמת העולם הראשונה, לחודש וחצי, סליחה, אני מדבר כאן כמובן על הַבְּשֵׁטְרוֹקִים, שהיו אז, ועד היום אגב, האויבים של הקוֹלְצ'וֹרְסְקִים, שהיו אז בנות הברית שלהם, ולכן בזמן שהצבא העוֹתוֹמָנִי נסוג, בפיקודו של הגנרל אינונו, מבירת החבל הַבוֹדֶנְרֵדִי, גֶרְדוֹמִי-בְּאֶצ'וֹ, והעלה באש את עיר הנמל בְּרֶבְרֶלִיז, שהיתה עד אז מאוכלסת בעיקר בַּבְּשֵׁטְרוֹקִים, כלומר – קוֹקוֹנְטְאָנִים, שלא היו נוצרים, כלומר – בדיוק ההיפך, שדווקא היו נוצרים, בעוד שֶהַבְּאֶצ'וֹקִירִים, המוסלמים, בכלל לא היה מעורבים בלחימה, אבל המיעוט הַבְּבִלוֹנְרֵדִי, שגם הם מוסלמים, ושלטו עד אז בחבל הכבוש, התמרדו, וזה מה שהביא, כְּרֶבּוֹלוּצְיָה נגד, לשלטון של הַקְּאֶצְרוֹקְצִים הַפְּרוֹ-טוֹרְקִים, בניגוד למפלגת החירות הַבְּאֶצ'וֹ-סְקֶלְבִית הַקוֹמוֹנִיסְטִית, ועל כן בְּרִית-הַמוֹעֲצוֹת, לא יכולה היתה להבליג וכבשה מחדש את קִישְׁטְרוֹקְש ואת עיר הבירה וְהַסְפֶּלִידְטֵש, וְסֶטְלִין הגלה את האוכלוסייה הלא-נוצרית להרי אוֹרְל, אבל אחרי נפילת ברית המועצות הם חזרו

לארצם, וזה בעצם שורש הסיכסוך שם עד היום. תודה.

מתיישב במקומו ותוך כדי כך מפיל שוב את המיקרופון, מתכופף להרימו, אבל מושך איתו את המפה ומפיל את סידור הפרחים על קוחגשחקצ'לקרוב, כשסטרון-לימון ממהרת לנער ממנו את הפרחים, ועוזר השרה ממהר לקום ומנסה להשיב את סידור השולחן לקדמותו.

מנחה הערב

תודה רבה לדוקטור לוי-מקפריידי, וניראה אכן עכשיו קטע מסרטו העלילתי הראשון של סְרְגוֹקְרֹב "מנהרת הערפל", המבטא את שאיפתו לחירות אישית ואנושית

שום דבר לא קורה. האורחים מאחורי השולחן קמים ומנסים למשוך לאחור את השולחן, המתברר עתה כשני שולחנות מחוברים, ומשהם לא מצליחים בכך הם נסוגים לאחור, ועומדים בירכתי הבמה כדי לצפות בסרט שאמור להיות מוקרן על המסך בירכתי הבמה.

מנחה הערב

אמיר, אתה יכול להקרין, בבקשה

האור כבה ועל המסך מוקרן סרט קצרצר.

3. הסרט – פנים. חדר אחורי של מאפיה. לילה

המצלמה עוקבת בתנועה ידנית אחרי קוחגשחקצ'לקרוב, הלבוש בבגד לבן ולראשו כובע אופים לבן, כשהוא הולך בין מדפי המאפים. ברקע נשמע קולו של קריין מלחש בצרפתית

קריין (ווייס-אובר)

(בצרפתית) וכך פיצלה תנועת המצלמה הסיבובית בסרטיו של קוחגשחקצ'לקרוב את דמות האב הגדול לשתי דמויות הסותרות ומשלימות זו את זו בו זמנית – הארכי-אב המיתי, האידיאולוגי, החולם רדוף השדים, והמטא-אב הקמאי, הממשי, הצייד חסר הרחמים, המאיימות בסכסוכן על עצם קיומו הפאלי של הבן.

תוך כדי ההליכה נתקל קוחגשחקצ'לקרוב באחד המדפים ותכולתו של אחד המדפים נשפכת בענן קמח לבן על ראשו.

קוחגשחקצ'לקרוב

סְאָצ'מְלוֹקוֹב מְיָה מְיָה קוֹנְרוֹמוֹקוֹ!

בכתוביות התרגום כתוב:

שיטבעו הוריד בשתן חזירים!

הסרט נקטע בבת אחת.

4. פנים. אולם בסינמטק. לילה

האורות נדלקים. המסובים העומדים חוזרים לשבת במקומם. נשמעים קולות בודדים של מחיאות כף. גם המנחה מצטרף למחיאות הכף.

מנחה הערב

לפני שלוש שנים, עוד לפני שהשלים את הראשון בסרטי הטרילוגיה שלו "אורות רחוב עזובים" נאלץ קוֹחֶשֶׁקְצ'לֶקוֹ לעזוב את ארצו במבצע דרמטי, הזכור כמובן לכולם, לאחר שהונצח עלי ידי מצלמתו של כתב החדשות האוסטרי שחיכה לו במעבר הגבול

שוב המסובים קמים ונסוגים לאחור. ושוב הסרט אינו מתחיל.

מנחה הערב

אמיר, אתה יכול להקרין, בבקשה

האור נכבה ועל המסך מוקרן סרט קצרצר.

5. הסרט – חוץ. כביש צדדי. לילה

מכונית ישנה נוסעת בכביש, כשלפתע מתחיל לרדת עליה גשם של ביצים, המתנפצות על השמשה הקדמית ולמרות תנועת המגבים המתגברת חוסמות את שדה הראיה. הנהג חבוש הקסקט, שהינו קוחגשקצ'לקרוב עצמו, לבוש במכנסיים קצרים וגופיה לבנה, יוצא מן האוטו, גשם הביצים יורד ומתנפץ עליו, אך קוחגשקצ'לקרוב מניף ידיו כלפי מעלה בשמחה וזועק

קוחגשקצ'לקרוב

סְאָרְטָאש בְּאַלִּילֶה! סְאָרְטָאש בְּאַלִּילֶה!

בכתוביות התרגום כתוב:

תחי החירות! תחי החירות!

הסרט נקטע בבת אחת.

6. פנים. אולם בסינמטק. לילה

האורות נדלקים. סיטרון-לימון מוחאת כפיים בהתלהבות. מן האולם נשמעים קולות מחיאות כפיים בודדות. המסובים חוזרים למקומם. פטישי-לחמן עומד ולוחש משהו באוזני המנחה.

מנחה הערב

ובכן, כבוד יועץ השרה, מר אבי לחמן-פטישי, יביא עכשיו את ברכת הממשלה לאורח, בבקשה

פטישי-לחמן ניגש למיקרופון.

לחמן-פטישי

ובכן, בשם ממשלת ישראל אני מברך את האורח שלנו
מר (מסתכל בפתק וקורא לאט) קוֹחֶצֶ'לִיקְרָקוֹב, שסרטיו
מבטאים (מתמהמה על הפתק) אני לא מבין מה כתוב פה,
אבל הם בהחלט מבטאים זאת ברגישות עזה ועמוקה. תודה.

קוחגשקצ'לקרוב צועק עכשיו משהו בכעס לעבר המנחה ויועץ השרה.

קוחגשקצ'לקרוב

קוֹחֶפּוֹצֶ'זְדָה! קְאָרִימוֹטְקָחוּ פִילְצוּ קוֹחֶפּוֹצֶ'זְדָה!

בכתוביות התרגום כתוב:

הפוך! אתם הקרנתם את הסרטים הפוך!

כל הנוכחים מביטים זה בזה נבוכים. סיטרון-לימון מתאוששת ראשונה.

סיטרון-לימון

הוא היה מעדיף שתקרא לו בשמו הפרטי - קוֹחֶפּוֹצֶ'זְדָה!

לחמן-פטישי

קוֹחֶפּוֹצֶ'זְדָה, בטח. ואני מתנצל שאני חייב ללכת, יש לי
עוד אירוע חשוב, בר מצווה (משמיע יללות קולילי) שלום

יורד מהבמה.

מנחה הערב

תודה רבה לעוזר השרה. ולסיום הערב המרתק הזה ניראה
עכשיו קטע מסרט תיעודי על חייו של קוֹחֶפּוֹצֶ'זְדָה בפריז

שוב המסובים קמים וזזים לאחור. שוב הסרט לא מתחיל. שוב המנחה פונה לאמיר.

מנחה הערב

אמיר, אתה יכול להקרין, בבקשה

האור נכבה ועל המסך מוקרן סרט קצרצר.

7. הסרט - חוץ. מעבר גבול. יום

קוחגשקצ'לקרוב, שערך עולה באש, רץ כשהוא מחזיק בידו תיבת מתכת עגולה לאחסון סרטים
בפילם, כשאחריו רודפים שני חיילים היורים בו מתתי מקלעים. הוא צורח.

קוחגשקצ'לקרוב

(בצרפתית) זה חם! זה חם!

הסרט נקטע בבת אחת.

8. פנים. אולם בסינמטק. לילה

האורות נדלקים והמסובים מחזירים עצמם למקום. מן האולם נשמעים כמה מחיאות כף.

מנחה הערב

כמה עמוק וחס הוא הכאב האנושי, ועכשיו אליכם
הקהל, האם יש לכם שאלות לאורח הנכבד שלנו ?

המצלמה עוברת לאולם, ועכשיו רואים שבכל האולם כולו יושבים פזורים ארבעה אנשים. אחד מהם, בן 38, לבוש בז'אקט כתום, בלורית קפיצית בשערו, מצביע. המנחה פונה אליו.

מנחה הערב

כן בבקשה

האיש בכתום

אני כתבתי תסריט מאוד מעניין על רומן שמתרחש בים
המלח בין בחורה לבין גמל ורציתי לשאול את כבוד
הבמאי אם אני אעשה את הבחורה צרפתייה, האם הוא
חושב שאז אני אוכל להשיג כסף מממשלת צרפת
ולהפיק את זה כקו-פרודוקציה צרפתית ישראלית

מנחה הערב

(מנסה להסות אותו) ובכן, שאלה מעניינת...

האיש בכתום

(מתעלם וממשיך) או שאולי הוא חושב שעדיף שדווקא
הבחורה תהיה ישראלית והגמל יהיה צרפתי. מה עדיף
מבחינת ממשלת צרפת?

עכשיו הוא משתתק, המנחה מעביר את השאלה בתנועת יד אל הפאנל שמאחורי השולחן. שם מתלחששת סיטרון-לימון מעט עם קוחגשחקצ'לקרוב, ואז נוטלת את המיקרופון ומשיבה

סיטרון-לימון

ובכן, כדי שהפרודוקציה תיחשב לקופרודוקציה אתה
צריך שלפחות שלושה מבין אנשי מהצוות יהיה צרפתיים,
כלומר לא רק הגמל, אלא גם הצלם, טכנאי הקול והמאפרת

מנחה הערב

תודה, תודה רבה, ואני מזכיר לכולם ש.. (מביט בשעונו)
בעוד חצי שעה אנחנו נפגשים בגינת ביתו של ראש העיר
לקבלת הפנים המסורתית לאורחי הפסטיבל. להתראות.

9. חוץ. גינת ביתו של ראש העיר. לילה

על מדשאה מוארת, מעוצבת בסגנון-נובו רישי - מפולג בנחל מלאכותי, "מפלים", בריכות וגשרונים – מפוזרים כמה שולחנות פלסטיק ועליהם מפות לבנות חד-פעמיות עם צלחות וכוסות פלסטיק, עמוסים כריכים קטנים, בקבוקי משקה קל וגם בקבוקי יין, וסביבם יושבים כמה עשרות מוזמנים. סביב אחד השולחנות יושבים גם קוחגשחקצ'לקרוב, סיטרון-לימון, כהן-מקברייד והמנחה, אוכלים ושותים. בין המסובים מסתובבות מלצריות צעירות, לבושות במדים שחורים-ורודים, ומציעות תקרובת ממגשיהן. בצד המדשאה מוצבת תזמורת קטנה, עם מתופף, גיטריסט, באסיסט ואקורדיוניסט שהוא גם הזמר, ומסיימת לנגן ולשיר את "ירושלים של זהב". חלק מהנוכחים מוחא כפיים, ואז האקורדיוניסט-זמר ניגש למיקרופון כדי לדבר.

האקורדיוניסט-זמר

ערב טוב לכולם. להקת "זמר גפן" שמחה להנעים לכם שוב את טקס קבלת הפנים לפסטיבל, והיום אנחנו הכנו במיוחד שיר עם (אומר במדויק) קוזבגטאני לכבוד האורח לכבוד האורח שלנו מר (אומר במדויק) קוחגשחקצ'לקרוב

כולם מוחאים כפיים. סיטרון לימון מסמנת לקוחגשחקצ'לקרוב שעליו לעמוד והוא קם. כולם מוחאים לו כפיים והוא מתיישב. התזמורת מתחילה לנגן ולשיר.

האקורדיוניסט-זמר

(שר את הבית הראשון של השיר)

איִחְצ'ה לֶה-בִּינְגָה קוֹצ'מְרוֹ לְאֵג לְאֵג מְרְדוּלָה
דִּין בְּאִנְחוּגְלוֹ מָה קְרִיֹסְטוּ בְּגֵרְמָאָה מוֹ לוּלָה
אֶחְבְּמְדוֹנוֹ מְרִגְיוֹרָה מְרִצ'רֹלִי סָאָן גְבוּנִיץ'
סְרְדוֹ-סְרְדוֹ מָה גְרִצוֹנְס מְרִקִיֹטִי בְּלִי קְרוּנִיץ'

בכתוביות התרגום כתוב:

ארצנו הנהדרת היא היפה בעולם,
הריה ובנותיה הן היפות מכולם,
כמה טוב לשבת בלילות ארצנו לצפות בכוכבים,
הצרה היא שיש בינינו עם שמביא לי עצבים.

תוך כדי השיר קוחגשחקצ'לקרוב מרים את ראשו ומקשיב, לא מאמין למשמע אוזניו, מניף ידיו בזעקה כפלפי מעלה, מתכופף ואומר משהו נסער לאוזנה של סיטרון-לימון, אלא שזו מסמנת שהיא אינה מבינה, ואז הלהקה כולה מצטרפת לאקורדיוניסט הזמר ושרה את הפזמון.

הלהקה

אוֹצ'וֹ אוֹצ'וֹ אוֹצ'וֹ אוֹצ'וֹ תוֹן קוֹבְאִגְטְאִנִּיק קְאִזְרוֹמוֹקוּ
בְּאִצ'יִק קוֹמוֹלוֹצוֹ בְּקִי דְטְלוֹ בְּאִק מְאִזְרוֹלוֹקוּ

בכתוביות התרגום כתוב:

הירגו, הירגו, הירגו את הקוזבגטאנים החזירים,
שהדם שלהם ישקה את עצי הפרי שלנו הנהדרים.

קוחגשחקצ'לקרוב מתחיל להכות בשולחן בזעם. סיטרון-לימון מצטרפת אליו בהכאה בקצב הפזמון בשולחן, ואחריה עוד כמה מיושבי השולחן. הלהקה שרה את החלק השני של הפזמון, ואז כבר רבים מהנוכחים מצטרפים להכאות הקצביות בשולחנות, בידיים, במזלגות ובכפות.

הלהקה

אוצ'ו אוצ'ו אוצ'תון קוֹבְאָטְאָנִיק קְאָזְרוֹמוֹקוּ
ביצ'רְמוֹלוֹ קְאָמִי לֹקוּ מִיָּנָה מִיָּנָה קְאָרְלוֹמוֹלוֹ

בכתוביות התרגום כתוב:

הירגו, הירגו, הירגו את הקוזבגטאנים החזירים
שלא יוותר אחד מהם חי בערים ובכפרים.

קוחגשחקצ'לקרוב קם וצורח. הקהל מוחא כפיים בהתלהבות והלהקה ממשיכה לשיר.

האקורדיוניסט-זמר

(שר את הבית השני של השיר)

קְאָרְבוֹנוֹ צִ'ה קְלוֹיגָה קוֹרְמְדוֹגָה בְּאָג צִ'אָקוֹסָה
קְרִין קְרִיוֹצ' קְרִיפ קוֹל מְאָקוֹצִיז מְאָה דְקוֹצָה

בכתוביות התרגום כתוב:

פסגות הרינו צחורים כמו לבנו הטהור,
המים שוצפים בעמקים כמו שאיפתנו לדרור

תוך כדי כך קוחגשחקצ'לקרוב תופס סכין לחם גדולה, מנופף בה בפראות מעל ראשו, וצורח בקולי קולות. הקהל מוחא כפיים. סיטרון-לימון מרימה צלחת מהשולחן, קמה ונעמדת לצידו, מנופפת בה מעל לראשה וצורחת גם היא כמותו. הקהל צוהל ומריע. הלהקה ממשיכה לשיר.

האקורדיוניסט-זמר

בְּאָרְגָפ לִידוֹ גְרָמָה צִ'יִּנְקוּ בִין לִיקוֹס בְּנִגְדִי
שְרָקָה לִיקוֹ גְרָבְצִיקִי מְאָרְקִלוֹ דְלָדִין שְנִגְיִי

בכתוביות התרגום כתוב:

כה יפה פועות הכבשים באחו מה-מה,
אבל יש בינינו עם אחד שאת טהרתנו מטמא.

בתוך כך קוחגשחקצ'לקרוב פורץ, צורח, כשהסכין מונפת בידו, מהשולחן אל פיסת הדשא המפרידה בין הסועדים ללהקה. הוא עומד מול הלהקה, קופץ ומנופף צורח בסכיניו, הקהל צורח מהתלהבות, סיטרון-לימון מצטרפת אל קוחגשחקצ'לקרוב עם הצלחת, ומיד לאחריה עוד כמה מן המסובים המניפים בידיהם סכינים, מזלגות, כפות ונקנינים וצורחים-רוקדים ביחד עם קוחגשחקצ'לקרוב מול הלהקה המגיעה עכשיו שוב לפזמון, כשכל הקהל שר ביחד איתם.

הלהקה

אוצ'ו אוצ'ו אוצ'תון קוֹבְאָטְאָנִיק קְאָזְרוֹמוֹקוּ
בְּאָצִ'יק קוֹמוֹלוֹצוֹ בְּקִי דְטִלוֹ בְּאָק מְאָזְרוֹלוֹקוֹ

בכתוביות התרגום כתוב:

הירגו, הירגו, הירגו את הקוזבגטאנים החזירים,
שהדם שלהם ישקה את עצי הפרי שלנו הנהדרים.

אלא שעכשיו קוחגשחקצ'לקרוב, ברוב זעמו, מתחיל, לקול שירת החלק השני של הפזמון הממשיך להיות מושר על ידי הלהקה, וזאת בלויית חלק ניכר מהאורחים המצטרפים אליו, לשסף בסכינו את גרונותיהם של סיטרון-לימון ושאר הקרואים "הרוקדים" איתו.

הלהקה והאורחים

(מנגנים ושרים אוף סקרין)

אוצ'ו אוצ'ו אוצ'תון קוצ'אגטאניק קאזרומוקו
ביצ'רמולו קאמי לוקו מינה מינג קאךלומולו

בכתוביות התרגום כתוב:

הירגו, הירגו, הירגו את הקוזבגטאנים החזירים,
שלא יוותר אחד מהם חי בערים ובכפרים.

המסך מתמלא לפתע בזרמי דם מותז, ועד שהלהקה מסיימת את השיר ביחד עם קול צרחות הזוועה של המסובים המסך כולו הופך אדום ונוזל. אז משתררת דממה מוחלטת, כשהמסך האדום ממשיך לנטוף דם, עד שהוא משחיר לחלוטין ומופיעה עליו כתובית בלבן בזו הלשון:

הנהלת הפסטיבל מצטערת

על עוגמת הנפש שנגרמה לצופים

ומאחלת לכם המשך צפייה מהנה